

»ЛЕВСКИ-СПАРТАК«

»ДНЕПЪР«
СССР

ФУТБОЛ

СОФИЯ - 24. X. 1984 от 18³⁰ч.

КЕШ
'84

КЛИСФ. "НАШИ ВЕРТОКРУБНИК"

ДА РАЗШИРИМ УСПЕХИТЕ!

Успешна е тази година за футболистите на „Левски-Спартак“. И на вътрешното, и на международното поле. Още сме под радостното впечатление и възбуда от тройния успех в републиканското първенство и в турнирите за купата на НРБ и КСА, с които футболистите със свои фаанелки заслужено се нахажиха. Едни наистина неочакван успех!

Но това беше през първата половина на годината. Идваха нови битки и класата трябваше да се доказва и на чужд терен. А жребият в най-авторитетния европейски клубен турнир — този на шампионите, отново бе неблагоприятен към нас. Отново западногерманският „Шутгарт“, този път вече и шампион на ФРГ! С доста кадрови проблеми в своите състави, но много повече и редните на „Левски-Спартак“, тъй като от строй липсваха главно нападатели, първата среща в София между двата отбора завърши наравно — 1:1. Едни твърде негативен резултат за нас, като домакини. Вярно, че отборът ни в София в моментния си състав не игра зле и в „Народен спорт“ отбеляза в заглавис, че „би му пралигала и победа!“, но това малко топлише... Неблагоприятният резултат си оставаше да тежи като воден камък на шията. И малцина вярваха, че на реванша в Шутгарт ще се случи някакво чудо.

Но „чудото“ стана. Макар, че старши-треньорът на „Шутгарт“ Бентхаус вече разполагаше с двамата братя-национали Бернд и Кара-Хайнц Фюрстер, със Сигуринсон и Олихер, а от страна на „Левски-

Спартак“ бе върнат в строй само Пла. Цветков (отново без Искренов, Гочев, Сираков, Кочев), българският шампион с висок дух, завидна енергия и майсторство се добра до крайния успех. На два пъти западногерманските футболисти повеждаха в резултата, на два пъти българските футболисти изравняваха и полученото крайно 2:2 им отвори вратите към втория кръг. Но не е работата само до резултата. След 2:2 нашите футболисти не помисляха нито за миг да прибягнат до глуха защита, замграха още по-нападателно и сътвориха чудесни комбинации, някои от които по чудо не завършиха с нов гол. И когато напуснаха терена, бяха изпратени с овации от зрителите. Доволен бяха и телевизионните зрители в родината. Щастливи, че във футболна ФРГ българският първенец показа игра, от която наистина можеш да бъдеш горд!

Но и това вече е история. Нов жребий и... отново много силен съперник — „Диспър“, шампион на СССР. А имаше толкова по-удобни противници. Място за оплаквания, обаче, няма, жребият си е жребий. Който е тръгнал да се бори на големата футболна клубна европейска арена, трябва да очаква всичко. И да бъде готов на всичко. И треньорското ръководство, и състезателите на „Левски-Спартак“ приеха хладнокръвно жребия и въпреки силата на своя следващ спортен съперник, са с амбицията да се представят отново достойно.

Успехите трябва да се разширяват. Така се печели авторитет и във футбола!

КЛИСФ. "НАШИ В

БРАТСКА ДРУЖБА

Най-близки, братски и сърдечни са връзките между българските и съветските спортисти, като брънка на цялостната животворна българо-съветска дружба. Както и във всички други области на живота, българският спорт непрестанно черпи от богатата съкровищница на съветския спорт.

ДФС „Левски-Спартак“ поддържа най-тесни дружески връзки с „Динамо“ (Москва). Техните спортисти не редижд взаимно са си разменяли визити, уреждали са съвместни тренировъчни лагери, участвували са заедно в редица състезания. В това число и по футбол... Това джто футболистите на „Левски-Спартак“ бяха на подготовка в СССР. Това им даде възможност да наблюдават и мача за първенство на Съветския съюз „Торпедо“ (Мос) —

СЪВЕТСКИЯТ ФУТБОЛ

С АВТОРИТЕТНО ПРИСЪСТВИЕ НА КЛУБНАТА АРЕНА

Сегашният шампион на СССР — „Днепър“, дебютира на европейската клубна арена, но в общ план съветският футбол е с авторитетно присъствие на нея, оставил е най-ярки следи със забележителните успехи на „Динамо“ (Киев), на „Динамо“ (Тбилиси), на „Динамо“ (Москва), стигнали до финали, печелили и турнирните отличия.

Два пъти купата на посетителите на национални купи бе притежание на съветски отбори — през 1975 година тя красеше австрияната на киевския „Динамо“, който спечели финала срещу унгарския „Ференшварош“ с 3:0 (в Базел), след шест години (1981) триумфираше с лез тбилиския „Динамо“, победил на последната права (в Дюселдорф)

„Днепър“ (1:1), т.е. да видят „на живо“ своя следващ спортен съперник.

В рамките на европейските клубни турнири и поспециално в този за купата на УЕФА през 1980/81 год. „Левски-Спартак“ се срещна с „Динамо“ (Киев), като надделя след 1:1 в Киев и 0:0 в София. Самите резултати показват жолко оспорвана е била борбата. Но от тези срещи помним и сърдечната, приятелска обстановка между футболистите на двете братски страни и организации.

Сега отакваме като приятели и двете срещи с футболния шампион на СССР „Днепър“. Жалко, че единият от двата отбора, по силата на законите на спортната борба, трябва да отпадне. Но несъмнено тези срещи ще бъдат нова жалон в кренката българо-съветска спортна дружба!

„Карл Цайс“ (ГДР) с 2:1. А в 1972 година на финал бе и „Динамо“ (Москва), отстъпил на това стъпало в Барселона срещу шотландския „Глайзгоу Рейнджърс“ с 2:3...

И в последните години съветският клубен футбол извежда до високи върхове свои представители — през миналия сезон три от тях — „Динамо“ от Минск (КЕШ), „Шахтър“ (КНХ) и „Спартак“ (УЕФА) играха на четвърт финали, а през тази есен и четирите съветски отбора преминаха успешно през първия кръг, СССР е една от трите страни (заедно с Италия и Гърция), които единствени продължават борбата във втория кръг с всички свои представители...

ВАСИЛ МЕТОДИЕВ

«ОТНОВО СИЛЕН СЪПЕРНИК»

По повод на жребия за втория кръг на европейския турнир на шампионите, старши-треньорът на „Левски-Спартак“ ВАСИЛ МЕТОДИЕВ сподели: „Падна ни се отново силен съперник. Той може и да бъде по-удобен. Фактът, че „Днепър“ в момента е един от ярките представители на съветския футбол, шампион е а и в новото първенство се представя успешно, дава достатъчно представа за неговата класа. Предстои ни отговорна среща, не по-лека от тази в Штутгарт. Отборът на „Днепър“ ни е почти непознат. Впечатленията ни са от срещата му с „Торпедо“ (Мос) 1:1, която наблюдавахме на 27 юли в Москва, където бяхме на подготовка в резултат на чудесните ни дружески връзки с „Динамо“ — СССР. Видяхме го и от екрана в мача му със „Спартак“ в Москва и не можехме да не доловим, че „Днепър“ е състав от футболисти със завидни физически качества, които играят бързо и технично. Особено добро впечатление прали средната линия. Тя „пресира“ противниковите състезатели още в зародиша на атаките им. В нападение особено силно действувал халфът Геннадий Литомченко, който вече е привлечен и в сборния отбор на страната и наскоро в световната квалификация с Норвегия в Осло вкара изравнителния гол за отбора си. Силен е и левият фланг... Впечатленията се допълниха и от моя помощник Ст. Китов, който наблюдава пряко в петък срещата му със „Спартак“ в Москва. Мачовете с „Днепър“ ще бъдат, безспорно, много оспорвани и интересни и жалко, че единият от двата състезателя ще трябва да отпадне още в този ранен стадий на европейския турнир на шампионите.“

„ЛЕВСКИ-СПАРТАК“ — шампион и носител на купата на НРБ, носител на Купата на Съветската армия; прави (отляво надясно) — Васил Методиев (ст. треньор), Н. Сираков, Хр. Делчев, В. Балевски, М. Вълчев, засл. треньор Кръстьо Чакъров (председател на футболния клуб), П. Петров, Гр. Григоров, Р. Гочев, Стоян Китов (треньор), Б. Михайлов; клекнали — Ст. Георгиев, Кр. Чавдаров, Ем. Велев, Н. Илиев, Ем. Спасов, Па. Цветков, Па. Николов, П. Курдов, Б. Искренов, Кр. Косв, Ва. Делчев.

ЕХО ОТ МАЧА В ШУТГАРТ

ТАКА СЕ ПЕЧЕЛИ МЕЖДУНАРОДЕН АВТОРИТЕТ!

...Подробностите от мача в Шутгарт са известни. Затова няма да се спираме повече на тях, а ще надникнем как той бе отразен в средствата за масова информация у нас и в чужбина. И в мнението на някои треньори:

В „НАРОДЕН СПОРТ“ под заглавие „Синя „бомба“ в Шутгарт“ пише: „След мача много от хилядите зрители се прехвърляха от терена в парка на пазарното увеселение и се опитаха да удавят мъката си с еднолитровите халби бира. А в нашия рейс бе истинска веселба — пееха се песни, ехтеше музика, тансуваше се в пътеката между седалките... В този момент прехвърляхме в паметта си картината на „Невероятно“. Започнахме да преосмисляме някои неща и да си даваме сметка, че „Левски-Спартак“ бе изнесъл двоен удар. Не само с резултата, който му осигуряваше по-нататъшно участие в КЕШ. А и с играта си, с която бе спечелил добър международен авторитет в очите на много виделите и добре разбиращи футбола местни западници...

Един приятен епизод: Курдов бележи гол във вратата на „Шутгарт“.

Това, което много ни се понрави бе, че при 2:2 сините не се оттеглиха в глуха защита да бранят благоприятния резултат, а тръгнаха още по-настойчиво да атакуват.

НСС „СТАРТ“ със заглавие „Сините — и смеи, и умни“: „Ск-

ните отново показаха на вратари Роледер и на братята Фьорстер, че умеят да контраатакуват опасно. Водени от Спасов, те показаха предимството на техниката над слепия натиск и грубата сила. Интересно бе, че и най-младите в синия тим не се страху-

Пламен Цветков — със силна игра и отличен решаващ гол в „Шутгарт“.

баха от нищо и не отстъпиха пред нищо. Това е голямо постижение! А и никой от германския тим не можеше да подава така хубаво топката, както правеха Спасов и Вълчев, особено когато трябва-

ше да се даде последният, голявият пас.“

В. „ШУТГАРТЕР ЦАЙТУНГ“: „Аплодисменти в края на мача за българския отбор! „Шутгарт“ имаше и голямо щастие, че не загуби срещата с два гола разлика.“

В. „ГЕНЕРАЛ АЙНЦАНГЕР“: Западногерманският шампион излезе с най-добрия си състав, докато българите бяха отново без всякашния страх още от м.г. Искренов и Гочев. Оказа се, че „Лезски-Спартак“ е в състав, който и при тези условия има сили и възможности да вземе своето в един тежък турнирен двубой.“

В. „ФРАНФУРТЕР АЛГЕМАЙНЕ“: „Продължава безспорно подобрият отбор, чиято име ще трябва да запомним добре за следващите кръгове от турнира на шампионите“.

КОМЕНТАР ПО ЗАПАДНО-ГЕРМАНСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ: „Постепенно съставът на „Лезски-Спартак“ успя да надиграе своя съперник, показвайки по-хармонична и по-смислена игра. Равният резултат, който имаше юената на победа за българския шампион, бе заслужен негов успех.“

Искренов отново в строя

ХЕЛМУТ БЕНТХАУС — старши треньор на „Шутгарт“: „Ние разчитахме на краен успех след 1:1 в София, но неочаквано, не крии това, бяхме надиграни от своя корав и силен български съперник, макар, че вече разполагахме с братята-национали Карл-Хайнц и Бернд Фюрстер, Сингуринсон, Олихер...“

ВАСИЛ МЕТОДИЕВ — старши треньор на „Лезски-Спартак“: „До волен съм най-много от духа на отбора, от това, че не се съпъса, не се обезкуражи, когато на два пъти противникът повежлаше в резултата. Чувствувахме, че е в състояние да играе по-добре от „Шутгарт“ и да стигне до добър резултат. Единственото съжаление е, че не стигна до победа след толкова възможности за гол... Явихме се с отслабен състав, без Искренов, Гочев, Спирков, Коев и въпреки това изнесохме сполучлив мач, отстранихме шампиона на ФРГ. Мисля, че се създава един състав, в който младежите увеличават своята сила и който възприема определен начин на действие. Това все още не е супертим, но може да бъде тим на добро европейско равнище, който от година на година да се подобрява. За това работим и ще работим.“

МАЙЕР-ФЬОРФЕРДЕР — ПРЕДСЕДАТЕЛ НА „ШУТГАРТ“: „След неуспеха на „Шутгарт“ ще имаме много финасови

и други лоши последици. Задачата сега е да преодолеем психологическата травма, която ни нанесеох българските футболисти.“

Спонтанен изблик на радост от щастливия завършек на атаката...

«ЧАКА НИ СЕРИОЗНО ИЗПИТАНИЕ»

И наставникът на „Днепър“ е кореняк — бивш футболист в отбора, майстор на спорта, сега заслужил треньор на Украинската ССР. Преди да поеме по трудния път на треньорската професия е работил няколко години в трибопрокатния завод в Днепропетровск и там, в работническата среда, закалил своя характер, своята изискателност към труда

и у себе си, и у колектива. Качество, което той после поставя като условие и пред своите възпитаници в представителния футболен отбор на Днепропетровск.

На кормилото на „Днепър“ Владимир Емец застава през лятото на 1981 г., призван от днепропетровската общественост, заедно с Геннадий Жиздик, който поема ръководството като началник на отбора, да изведе „Днепър“ от плитчините, в които бе изпаднал тогава, до достойно за традициите на футбола в областта позиция. Емец залага на младите, залага на „продукцията“ на специализираната футболна школа „Днепър-75“, от която произхождат най-добрите днес състезатели на отбора — Геннадий Литовченко, Олег Протасов, Владимир Лютий, Юрий Миргородски и др. Грещи се за тях, доверява им се. И те му се отплащат с доверие и посветеност. И от аутсайдер „Днепър“ става сила, става шампион!

След реванша с „Трактор“ на 3 октомври в Кризой рог, Владимир Емец казва: „Не всички

наши футболисти действаха с пълни сили, макар че постигнахме желания резултат. Важното е, че момчетата преодоляха в този мач психическата бариера на дебюта в такова отговорно международно състезание. Но ги чака далеч по-сериозно изпитание — с един силен и опитен туркирен боец, какъвто е „Левски-Спартак“!“

В едно празнично интервю след шампионския триумф през ноември м. г. тогавашният капитан на отбора Александър Поговорелов казва за наставниците на „Днепър“ — Емец и Жиздик: „Щастлив е този футболист, който се е трудил, който се труди и който ще се труди под тахно ръководство. Те са човечни, справедливи, умеят да намират ключ към сърцето на всеки от нас... Особена е грижата им за младите. Не случайно в отбора се появиха Литовченко, Протасов, Лютий, Миргородски. Може би в други колективи щяха да бъдат още на скамейката за резервите, а при нас те станаха вече водещи играчи...“

«ДНЕПЪР»

Основан е в 1936 г. — отначало под името „Стал“, после (от 1949) „Металург“ и (от 1961) „Днепър“. Представител е на град Днепропетровск и по-точно — на производственото обединение „Южен машиностроителен завод Л. И. Брежнев“. На 6 ноември 1983 г. с победата си (4:2) над „Спартак“ (Москва) на стадион „Метеор“ в Днепропетровск влезе триумфално в строя на шампионите на СССР — за пръв път в своята история овладя титлата, след като в предидущи години само три пъти е бил на финал за купата на страната (1954, 1973, 1976). Този мач със „Спартак“ бе фактически шампионски финал, защото бе и последния кръг от първенството, до който и „Днепър“, и „Спартак“ стигнаха с равен брой точки... През този победоносен сезон футболистите от Днепропетровск бяха отличени и с много други призове — за най-прогресиращия отбор (от девето място през 1982 до шампионския пиедестал в 1983), за отбора, спечелил най-много срещи след ка-

Олег Таран

Олег Протасов

Генади Литовченко

то съперникът е водил в резултата (приза „Воля за победа“), за най-резултатното нападение (63 гола в 34 мача)...

До този връх първата крачка бе направена по средата на 1981 г., когато отборът беше изпаднал в ролята на аутсайдер. Тогавашното кормило бе поверено на Владимир Емец като старши-треньор

и Генади Жиздик като началник на отбора, на А. Дзаренков, Л. Козун, Е. Жучков и А. Тевс като помощник-треньори. Творческият съюз Емец-Жиздик изведе „Днепър“ от опасната зона до деветото място в следващия сезон и до първото през 1983 година. Под ръководството на тези двама специалисти от местен произход от-

борът продължава и сега да е сред челниците (на втора позиция пет кръга преди края на шампионата за 1984) с вдъхновена и сърцата игра като един сплотен колектив от едноименници...

В първия кръг на шампионския турнир „Днепър“ дебютира на европейската клубна арена срещу турския „Трабзон“ — загуби ка-

то гост с 0:1, но се реваншира с убедителното 3:0 във втория мач.

Играе на стадион „Метеор“ в Днепрпетровск, но често и на стадион „Металург“ в Крайной рог, който побира около 30 000 зрители. На този стадион се игра срещата с „Трабзон“, на него ше

се състоя и мачът-реванш с „Левски-Спартак“ на 8 ноември.

В състава преобладават имената на млади футболисти — в основната си част от Днепрпетровската школа. Най-ярката фигура е Генади Литовченко — халф с вкус към атаката, вече и

титуляр в сборния тим на СССР. Но „Днепър“ дължи много и на своя братар Сергей Краковски, на защитниците Башкиров, Дилай, Лисенко и Пучков, на халфовете Федорџко, Кузнецов, Багмут, на нападателите Протасов, Лютний, Олег Таран.

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

С ЕМБЛЕМАТА НА «ДНЕПЪР»

Вратари

КРАКОВСКИ Сергей — роден 1960, с повече от 100 мача във висшата лига. Винаги внимателен, съсредоточен в играта. Често спасява и дузин. „Днепър“ дължи много на неговата сигурност пред мрежата за шампионската си титла, а и за сегашната желна позиция на отбора в първенството.

КОНСЕВИЧ Виктор — роден в 1956, 20 участия във висшата лига.

Защитници

ЛИСЕНКО Александър — роден в 1956, с над 140 участия във висшата лига и... 15 гола, което говори само по себе си за

вкуса му към атаката и способността да обстрелва добре вратата на съперниците. Дълго време през миналия сезон лекуваше тежка травма, но сега е отново важно звено в защитата на шампиона.

ДИЛАЙ Андрей — роден в 1958, вече с близо 100 участия във висшата лига. Привлечен в 1982 от първата лига, бързо се утвърди като титуляр, изсъзна с агресивност и умение да провокира с отлични пасове атаките на днепърските нападатели.

ПУЧКОВ Сергей — роден в 1962, един от най-младите, дебютирал във висшата лига през

1983, за да се утвърчи още в дебюта си с шампионски лаври.

НАЗАРЕНКО Олег — роден в 1959, във висшата лига с „Днепър“ от 1983.

БАШКИРОВ Сергей — роден в 1959, в „Днепър“ през 1983 г. само с 5 участия, но сега вече титуляр като десен защитник.

МИРГОРОДСКИ Юрий (роден 1962).

Халфове и нападатели

ЛИТОВЧЕНКО Генади — роден в 1963, едно от откритията на треньора Емец, който го приключе в „Днепър“ още през 1982 г. като възпитаник на юношеската школа „Днепър-75“. Един от

Ключов играч: Геннад Литовченко, капитан на „Днепър“

най-младите, но вече утвърден като титуляр и в сборния тим на СССР. Техничен, със силен удар (той отбеляза гола за съветския отбор в квалификацията с Норвегия на 10 т.м., отбеляза и два от трите гола за „Днепър“ срещу турския „Трабзон“ в мача-реванш на 3 октомври в Кривой рог). Капитан на „Днепър“.

ФЕДОРЕНКО Николай — роден в 1955, един от ветераните в отбора, с богат опит. С над 230 мача във висшата лига.

СЕРЕБРЯНСКИ Олег — роден в 1955, диспечер, който умее да поведе отбора в атака и сам да я завърши.

КУЗНЕЦОВ Виктор — роден в 1961, отличава се с огромно трудолюбие, много коректен. Титуляр в олимпийския отбор на СССР, в разширения състав и на сборния тим.

БАГМУТ Владимир — роден в 1962, млад състезател в средната линия с повече защитни функции.

ЛЮТИН Владимир — роден в 1962, възпитание от специализираната футболна школа „Днепър-75“, вече с над 100 мача във висшата лига и повече от 20 гола. С висок ръст.

ТАРАН Олег — роден в 1960, най-добър стрелец в отбора през сезона, когато „Днепър“ стана шампион (общо 16 гола). Нестандартен в играта, което го прави неразгадаем, а оттам и много опасен за противниковите защитници.

ПРОТАСОВ Олег — роден в 1964, най-младият от титулярния състав, но и един от най-заслужилите за успехите на отбора. През миналия сезон отбеляза 8 гола, в сегашния е втори в листата на стрелците във висшата лига с 15. И той — от школата „Днепър-75“. Талантът му го отведе и в сборния тим на СССР. Особено добре взаимодействува в играта с Геннад Литовченко. Протасов игра на 10 октомври т. г. в Осло за световно първенство срещу Норвегия. Общо за „Днепър“ е играл 52 мача и е отбелязал 23 гола.

***

В състава на отбора са още Владимир Устимчик — един от ветераните (роден е в 1952 година), с най-голям стаж във висшата лига (над 280 мача и 35 гола), играч от средната линия, Пьотър Кузубов (роден 1955), Андрей Бобринков (1960), Александър Червоини (1962) — защитници, халфовете А. Чередики (1960) и С. Художилков (1965).

«ДНЕПЪР»

СЛЕД УСПЕХА В ПЪРВИЯ КРЪГ

На 3 октомври в Кривой рог, стадион „Металург“, пред 24 500 зрители, „Днепър“ спечели в реванша срещу турския „Трабзон“ с 3:0 и с общ резултат 3:1 от двете срещи (първата в град Трабзон завърши с победа на турските футболисти — 1:0) се класира за следващия кръг. Не премисля леко за шампиона на СССР този двубой — първото полувреме протече 0:0, благодарение на тактиката, възприета от съперника, който се бе окопал изцяло и своята половина, но преди всичко на пропуските на домакините пред мрежата на националния турски вратар Б. Шенол. След почивката обаче превъзходството на „Днепър“ се изрази и с отбелязването на три гола — 1:0 Литовченко (46), 2:0 Литовченко (67), 3:0 К. Шенол (89 — автогол). Ето и мнения след този мач...

„Геннад Литовченко беше в тази игра безспорно един от най-добрите. Целият отбор бе настроен бойко. До почивката не успяхме да открием резултата, но с постоянството в атаките и не обръкахме противника и от това после дойде и преломът в нашата игра. Преместването на Литовченко от фланга в средата на полузащитата бе според мен за съперниците неочаквана маневра. Те явно не смятаха, че тъкмо той ще започне да тормози отбраната им в самата ѝ сърцевина. Макар Протасов и Таран да

Олег Протасов във въздушен дуел със защитниците на „Трабзон“

не отбелязаха гол, те действуваха полезно и направиха много, за да се изостри играта ни на предна линия." (Владимир Емец — старши треньор на отбора, във в. „Советский спорт“).

„Да знаете само как очаквахме първия гол във вратата на „Трабзон“! Страдахме от това, че не ни се удаде да направим това в първия мач. И сега радостта ми е двойна: и от победата, и от това, че успях да отбележа първите два гола за моя отбор на европейската клубна арена...“ (Генади Ли-

товченко — капитан на отбора във в. „Советский спорт“).

„Нито един мач от вътрешния шампионат не може да се сравнява по напрежение и отговорност както игрите на европейската клубна сцена. Ние нямахме опит за нея, мисля че сега го получихме...“ (Владимир Емец във в. „Футбол-Хокей“).

СЪСТАВЪТ НА „ДНЕПЪР“: Краковски, Башкиров, Вишневски, Пучков, Лисенко, Дылай, Вагмут, Литовченко, Серебрянски (46—Кузнецов), Протасов, Таран (80—Лютый).

КУПА НА ШАМПИОНИТЕ

КОЯ КАК ПРЕМИНА ПРЕЗ ПЪРВИЯ КРЪГ...

Левски-Спартак (Бълг.) — Шутгарт ФРГ 1:1 и 2:2
Трабзон (Турция) — Диепър Дн. (СССР) 1:0 и 0:3
Лех Познан (Пол.) — Ливърпул (Анг.) 0:1 и 0:4
Абърдийн (Шот.) — Динамо Берл. (ГДР) 2:1 и 1:2
с дузми 4:5

Динамо Бук. (Рум.) — Омония (Кипър) 4:1 и 1:2
Илвес (Финл.) — Ювентус Торино (Ит.) 0:4 и 1:2
Фейенорд (Хол.) — Панатинайкос (Гър.) 0:0 и 1:2

Аустрия Виена (Ав.) — Ла Валета (Мал.) 4:0 и 4:0
Църв. звезда (Юг.) — Бенфика (Порт.) 3:2 и 0:2
Левски (Люкс.) — ИФК Гьотеборг (Шв.) 0:8 и 0:9

Бордо (Фр.) — Атлетик Билбао (Исп.) 3:2 и 0:0

Грасхопърс (Швейц.) — Хонвед (Унг.) 3:1 и 1:2
Валеренген (Норв.) — Спарта Пр. (Чех.) 3:3 и 0:2
Акранос (Исландия) — Беверен (Белгия) 2:2 и 0:5

Линфийлд (С. Ирл.) — Шамрок Р. (Ейре) 0:0 и 1:1
Лабиноти Елб. (Алб.) — Лингби (Дания) 0:3 и 0:3

...И КОЯ КОГО ЩЕ СРЕЩНЕ във ВТОРИЯ...

Левски-Спартак (Бълг.) — Диепър (СССР) ... ..
Динамо Берл. (ГДР) — Аустрия В. (Ав.) ... ..
Панатинайкос (Гър.) — Линфийлд (С. Ирл.) ... ..

Спарта Прага (Чех.) — Лингби (Дан.) ... ..
Ливърпул (Англия) — Бенфика (Порт.) ... ..
Бордо (Франция) — Динамо Бук. (Рум.) ... ..

ИФК Гьотеборг (Шв.) — Беверен (Белг.) ... ..
Ювентус (Ит.) — Грасхопърс (Швейц.) ... ..

Срещите ще се играят на 24 октомври и 7 ноември (изключение: Диепър (СССР) — Левски-Спартак — на 8 ноември).

Жребият за определяне на двойките за четвъртфиналите (6 и 20 март 1985) ще се тегли на 13 декември, след като се изиграят осминафиналите на турнира за купата на УЕФА (28 ноември и 12 декември).

pharmachim BULGARIA

phyto

fructo

NEOROMORIN

pharmachim BULGARIA

ИЗДАВА ДФС „ЛЕВСКИ СПАРТАК“

ЦЕНА 0.30 лв.

ДП „ОФСЕТГРАФИК“

КЪЛМСКО ПЪТНОШТИ В ЕВРОКУБКОВЕ